مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندۀ مضمون میباشد، عقیدۀ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

آصف بهاند

۲۰۲۶/۰۴/۲۴

لنډۍ، د ښتولو ستونزه

۳۷۴مه برخه

گلاب، گلاب ځوانانو پرېښوې
وطنه چا درته ښېراوې کړېدينه

د یاراني مې ورته ووې
جنې ترکوره پورې ځي، ښکنځلکوينه

مدام دې بد راسره کړي
کومه خوره خاطره نه‌درنه‌لرمه

د لنډيو د دې برخې لەپاره دا لاندې لنډۍ برابرې شوې دي:

د ژمي‌شپه ده، باران نه‌شته
څوک مسافرشول، څوک مرگي خوړلي‌دينه

دومره‌وخت نه‌دی، دا به تېرشي
که بيا رانه‌شي، نو ښېرا درته کومه

د غوجيره په گل يې مرکړې
چې غوجيره په وطن گلشي، وژاړمه

د جدايي زور مې ليدلی
دوه چې جلاشي، ژړا زه ورته کوومه

د وطن غېږه د مورغېږ ده
ځوانان د مور غېږه پرېږدي، په سفر ځينه

د بې‌وسی کیسي به نه‌کړې
په خپل وطن کې سترگې تيتې‌گرځومه

د مازديگر زيږيه لمره
کلي ته وايه مساپر دې يادوينه

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

د زنده‌گي پوښتنه مه‌کړه
خپلې‌ځنګلي غبرګوم، سر ته مې ږدمه

د جانان غم راسره مل دی
حال مې بدل دی، لیونی پرغرونو یمه

د بېوسی حد ته مې ګوره
خالق راکړی‌ژبه ګونګه ګرځومه

د یاراني مې ورته ووې
جنی ترکوره پورې ځي، ښکنځل‌کوینه

دا غریبي مې خوښه نه‌ده
عزیزولی کې سړی پاتې‌راولینه

د جدایي‌ورځې ترخې وي
خدای دې هېڅوک له یاره نه‌جداکوینه

د یار له غمه که مرګی وای
اوس به زما د قبر رنګ وای دېوالونه

د سرو ګلونو ویش شروع و
زه بدنصیبه خالي‌لاس ترې راستون‌شومه

د زنده‌ګی پوښتنه مه‌که
پر زړه مې سل‌ټیکټره خاورې تلې دینه

د غره پرسر دې ښامار وخوره
چې ډلې، ډلې پاړوګان د خبژومه

د پښتنو وطن ته راشه
چې دې زرغون شي د زړګي سوي‌باغونه

راشه دا خپل تصویر سمبال‌که
تر نیموشپو مې زوروي غرکه یې کړمه

زه مې له خپله یاده وزم
تا نه به ځه‌ګیله کوم چې هېر دې کړمه

زما د زړه د سر غندله
پیدا له بله، زړه زما درپسې‌چوینه

زما د زړه صبرېدل ګران دي
جانان چې داسې خوی کوي، صبر به شینه

زما د مرګ‌زیری پرې وکړئ
چې په درشل پورې ولاړه وچه‌شینه

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

زما په زړه غمونه ډېردي
د ژمي سترېشپې په ويښه تېرومه

زړګی مې داسې راته وايي
چې ځان ملنګ که له دونيا واخله لاسونه

زړګيه غم ته ځان تکړه‌کړه
چې پرې مئېن وي، هغه بل کلي ته وړينه

لالی دې خپل انتخاب وکړي
تاوان پرې نه يم، چې منت ورته کومه

له ملنګانو سره ملوای
پروت په ځنګل وای، چې مې نه ليدای غمونه

مرګی مې ښه دی چې پناه‌شم
ببلتون‌وهلی زړه مې صبر نه‌کوينه

ما لاس‌نيولی کور ته بوزئ
نن مې د يار له غمه بنګ‌ځکلې‌دينه

مينه دې ورځ په ورځ زياتېږي
يا شهزاده يې، يادې کوډې کړې‌دينه

مودې دې وشوې، چې رانه‌غلې
ورکه لاليه انتظار دې وخوړمه

مدام دې بد راسره کړي
کومه خوږه خاطره نه‌درنه‌لرمه

مرور يار مې څنګ ته راغی
په غړيدلو سترګو وينم جنتونه

مينه بلا ده، مين مه‌شې
داسې به ته شې، لکه زه چې څنګه يمه

ما دې پرخپل‌مړوند ويده کړه
خپلې ځپلی مې سر ته ډېرې ايښې دينه

ما مې لالی ټپو کې ياد کړ
د کلي‌خلک مې اوس ډمه يادوينه

تاوان د دواړو برابر دی
ما ته بايللې يې، تا زه بايللی يمه

ترزړه مې تورې وينې‌څاڅي
ستا د ببلتون لمبو پر زړه داغلی‌يمه

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

بخت مې یاري راسره نهکړي
که مې غمی د سلیمان په ګوته شینه

بخت مې ویده، غم مې بېدار دی
د چا ازار دی، یار مې نهکوي پوښتنه

ستا په مسیژ مې نظر خښ که
د زړه زخمونه مې نن بیا لیونيدینه

سلام په ژبه درقبول که
پهکار مې نهدي مسنجر کې سلامونه

سترګې په تلو کې راستنيکړه
د بیا راتلو لاسونه راکه، ګنې مرمه

سپینهخولګۍ په رضا راکه
کهنه نارې وهم چې پور نهراکوینه

پنجابه بخت ته دې حیرانیم
ورونه زما دي، ځان پر تا قربانوینه

پنجابه سر دې نغریشه
چې پښتانه درباندې، باندې کړي دیګونه

پرېږده چې ځان په ژړا مړکم
مرګ مې لیده جانان مې نه پخلاکاونه

پر زړه به غټهتېږه کېږدم
یا به پړقوچوي، یا به صبرشي مئنه

په ما یې بل ته ګوتې سرې کړې
د یار سپېره نصیب ویده دی، خوبکوینه

کړيخبرې مې دروغشوې
نه لیونی شوم او نه مړ درپسيشومه

ګلاب، ګلاب ځوانانو پرېښوې
وطنه چا درته ښېراوې کړيدینه

قسم دی ډېر، ډېر مې یادېږې
بس یوتصویر ته دې مړې اوښکې تویومه

جانان دې بد پر ما ثبوت کړي
ولې په خوشيخبر زړه خپل بدوینه

خندا په روغوزړونو کېږي
له پرهارونو سره څوک خنداکوینه

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

خوله به په زوروه درنه واخلم
کمزوری نه‌یم، چې زاری درته کومه

خدایه زما جانان زما کړې
یا مې پناه کړې، چې یې نه‌وینم غمونه

ویر دې وړه خبره نه‌ده
زه پر واړه وجود سکروټې گرځومه

ویر دې زما شو، ته د بل شوې
مخه دې ښه شه، نور دې نه‌مجبورومه

اپخوانۍ مزه دې نه‌شته
یا دې زړه سوړ دی، یا دې خلک‌لمسوینه

اوس به له بل چا سره ناست یې
ورته به وایې چې مین درباندې‌یمه

څنگه مَړه ستا په دیدن‌وم
څنگه تاله‌واله میدان ته پاتې‌شومه

څوک خوشحالیږي، څوک دردیږي
هغسې کیږي څه چې خوښه د خدای‌وینه

نور پربلۍ راختل پرېږده
زه درنه کډه باروم، وطن پرېږدمه

ننگ په بې‌ننگو خلکو مه‌کړه
ننگ په ما وکړه، څنگ په څنگ درسره‌ځمه

ژړا په خپله ځواني راشي
په دغه کم عمر مې ولیدل غمونه

چې په جانان څوک درشریک شي
لکه په شنه‌فصل چې غوا درگډه‌شینه

یاري کوه، مه‌منع کیږه
په تش دیدن به دې څوک نه‌حلالوینه

غنم شنه‌شوي، شړشم گل شول
پټو ته راشه، یاره سوال درته کومه

نوربیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ